ANUL III, Nr. 593 EXEMPLARUL 500 LEI Miercuri 19 Februarie 1947

SPORTUL popular

Telefoane: Redacţia 4.07.48, Tipografia 4.84.48
Redacţia şi Ad-ţia
Domniţa Anastasia 6, Bucureşti

Taxa poştală plătită în numerar 160.528/1945
Cont Cec Nr. 7655

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCKEY PE GHIAŢA

DUMINICA		LUNI	
Suedia — Belgia	24:1	Austria — Belgia	14:5
Polonia — România	6:0	Elveţia—România	13:3
U. S. A. — Elveţia	4:3	Suedia — U. S. A.	4:1

Eri: o frumoasă comportare a echipei naţionale a României

PRAHA, 15, (prin avion dela corespondentul nostru: JAN STORK). — **Inainte de inceperea campionatelor mondiale, echipele naţionale străine au mai realizat următoarele rezultate, în turneul prin Cehoslovacia:**

U.S.A.—H. C. Stadion (Ceska Budejovice) 5:4.

U.S.A.— Selecţionata Brno 13:2

Brno—România 8:6 (4:2, 1:3, 3:1). 1800 spectatori. Au marcat: Bertl (2), Malasek (2), Bartos, Cermak, Harnach şi Hrubes, respectiv: Blugoş (2), Incze I, Incze II, Fenke şi Sadovski. S'au remarcat: fraţii Incze şi Harnasch.

D.S.K. Tábor—Polonoa 9:5 (1:3, 4:1, 4:1).

Comb. ICLTK Plzen-Viktoria—Polonia 3:13.

Au sosit oaspeţii

Vineri dimineaţa s'au întrunit la Praga toţi participanţii străini. Au fost găzduiţi astfel: USA la „Hotel Paris", Belgia la „Hotel Centrun", ROMANIA şi Polonia la „Hotel „Belvedere", (Praga VII—Letná), Austria la „Hotel Axa", Suedia şi Elveţia la „Hotel Opera".

Până acum...

Austria — Polonia 10:2.
Cehoslovacia — ROMANIA 23:1.
Suedia — Elveţia 4:4.
Suedia — Belgia 24:1.
Polonia — ROMANIA 6:0.
U. S. A. — Elveţia 4:3.
Austria — Belgia 14:5.
Elveţia — ROMANIA 13:3.
U. S. A. — Suedia 1:4
(Sunt matchuri programate până în ziua de Duminică 23 Februarie.)

Incă dimineaţa, la ora 9,30 la „Hotel Steiner", s'a ţinut adunarea comisiilor pentru stabilirea regulamentului. Apoi, delegaţiile ţărilor participante, în corpore au fost să depună coroane la mormântul Eroului necunoscut.

La ora 14,30, în continuarea discuţiunilor purtate la Zürich, s'a ţinut o adunare generală precongresistă, studiindu-se mai ales problema admiterii U. S. A. la campionate. Ţinându-se seamă că echipa va fi o combinată a reprezentanţilor celor două federaţii americane (AAU şi AAHA), s'a admis participarea. Seara la 20,30, s'a ţinut adunarea directoratului campionatelor, la care au fost invitaţi căpitanii echipelor şi arbitrii.

Deschiderea oficială

Sâmbătă dimineaţa, la ora 10, delegaţiile au fost primite de primarul oraşului Praga, dr. Vacek, la „Starometska radnice" (Primăria oraşului).

La ora 11, s'a deschis cel de al 30-lea congres al Federaţiei Internaţionale de Hockey pe Ghiaţă (LIHG), în sala de festivităţi a Primăriei Praga. La congres au fost reprezentate şi Canada, Anglia şi Jugoslavia.

Pe străzi, tramwayele sunt împodobite cu drapelele naţiunilor participante.

Şi încă ceva interesant: radio Praga a făcut apel la toţi cetăţenii Capitalei să răspundă trecătorilor, chiar dacă sunt interpelaţi în limba germană, deoarece unii dintre străini nu cunosc altă limbă!

Pe „Stadionul de Iarnă"

Pavoazat frumos, cu fanioanele naţiunilor participante, cu tribuna copleşită de capete surâzătoare, — stadionul avea aspect sărbătoresc.

La ora 14,30 se declară în mod oficial deschiderea campionatelor mondiale. In tribuna oficială au luat loc d-nii: **Eduard Beneş**, preşedintele Republicii Cehoslovace, **Klement Gottwald**, primul ministru al Cehoslovaciei, prof. univ. dr. **Jaroslav Stransky**, ministrul Educaţiei, **Paul Loicq**, preşedintele LIHG, dir. gen. **Iosef Loos**, preşedintele Federaţiei Cehoslovace de Hockey, etc. Intr'un colţ al tribunei, atenţi, modeşti, 15 jucători jugoslavi care au venit, nu să joace, ci să înveţe regulile noui ale jocului.

In faţa lojii oficiale s'au aliniat câte 3 delegaţi ,cu steagurile naţiunilor respective.

Glasul clopotelor şi două minute de tăcere au cinstit memoria eroilor căzuţi în acest al doilea război mondial.

In tribune, 30 gazetari străini urmăresc partidele pe care le vor reda cititorilor din ţările lor. Sub tribună le stau la dispoziţie telefoane cu două legături directe cu străinătatea.

Despre matchurile inaugurale nu voi mai vorbi. Ele au fost redate la timp. Un singur amănunt: cehoslovacii urmau să joace, contra României, în echipament bleu. Văzând însă că românii au arborat acelaşi culoare, s'au întors la cabină şi au îmbrăcat maillot-uri roşalbe.

Suedia—Belgia 24—1 (8:0, 7:1, 9:0)

PRAHA, 16 (reportaj radiofonic de Iosef Laufer şi Prohazka. — In primul match al zilei de Duminică, s'au întâlnit *Suedia* şi *Belgia.*

...şi de acum înainte

MIERCURI: U. S. A. — Austria, Suedia — România, Cehoslovacia — Polonia, Elveţia — Belgia.

JOI: România — Austria, Polonia — U. S. A., Cehoslovacia — Belgia.

VINERI: U. S. A. — România, Polonia — Belgia, Cehoslovacia — Elveţia.

SAMBATA: Elveţia — Austria, România — Belgia, Cehoslovacia — Suedia.

DUMINICA: Elveţia — Polonia, Suedia — Austria, Cehoslovacia — U. S. A.

După o partidă fără istoric, în care câştigătorii au marcat când au vrut, Suedia *a învins* Belgia *cu 24:1 (8:9, 7:1, 9:0).*

Polonia—România 6:0 (2:0, 1:0, 3:0)

Extenuaţi, după eforturile făcute în ajun, românii nu au putut rezista vitezei jocului. Astfel, *Polonia* a învins *România* cu 6:0 (2:0, 1:0, 3:0), prin punctele înscrise de: *Skassynski* (2), *Palus* (2), *Jasinski* şi *Gasijenicz.*

U. S. A.—Elveţia 4:3 (0:0, 3:2, 1:1)

Echpele se aliniază pe teren:

U.S.A.6 John Meoli — Gus Galipean, Norm Walker — A. Van, Fletcher — Bob Verrier, Hec Roussenu, Perley Grant — Cahoon, Bob Heavern, Gil Martin. (Jucătorii aceştia sunt din oraşele: Minneapolis 9, New-York, Boston, Minnesota Rhode — Island şi San Francisco).

ELVEŢIA: Perl — Boller, Lack—Handschin, Schubiger — (tripleta lui H. C. Arosa): Trepp, Ulrich Polter, Gebbi Poltero — fraţii Delnon (Hugo, Otmar şi Reto).

Au arbitrat d-nii: *Krasl* (Cehoslovacia) şi *Erhardt* (Anglia).

Repriza I-a 0—0

Jocul este la început echilibrat. Publicul încurajează pe elveţieni, faţă de care şi-au arătat simpatia încă din ajun. Elveţienii atacă mereu. Min. 3: americanii contra atacă, dar par obosiţi, căci câtiva din jucătorii săi (5 întăriri) au sosit de abia astă noapte. Min. 5: elveţienii ratează milimetric două ocazii clare. Min. 6: Ulrich Polter trage la câtiva milimetri alături. Se relevă în mod special Grant, cel mai bun dintre americani. Elveţieni pierd din nou ocazii clare.

Min. 7: atac periculos american, urmat de contraatac elveţian, nefructificat. Min. 10: sirena anunţă jumătatea reprizei. Se fac schimbări. Americanii atacă dar pierd ocazia. Elveţienii pierd din alură, dau semne de oboseală şi nu mai joacă asemeni ca în matchul cu Suedia. Americanii atacă continuu, dându-le mult de lucru. Min. 12.30 şi 13.30: elveţienii pierd 3 ocazii clare. Contraatacă Grant periculos, dar e oprit. Min 15: Perl salvează greu. Intră fraţii Delnon (de origină franceză). Min. 19: se succed o serie de atacuri, dar portarul blond al americanilor salvează cu mult calm. Min. 20: Perl salvează o situaţie similară.

Repriza II-a 3:2

Elveţienilor le lipseşte energia pentru a reuşi să marcheze, la începutul reprizei. Totuşi în min. 4: dintr'o situaţie confuză, *Delnon Reto* deschide scorul. Reintră *Grant* crae fusese eliminat. El reuşeşte să egaleze în min. 7: 1—1. Americanii atacă mereu, iar Rousseau şi Grant combină splendid. Min. 8.30: *Poltar Gobbi* este rănit. Se relevă cel mai bun elveţian: Schubiger, care creiază toate atacurile. Min. 11: Gil Martin atacă periculos, dar Schubiger îl opreşte şi contraatacă, dar portarul american prinde cu mâna. Min. 13: Polter Ulrich trage de la jumătatea terenului în braţele lui Meoli. Elveţienii sunt foarte obosiţi Min. 17: trage surprinzător şi înscrie, *Verrier:* 2—1 Min. 18: după atac individual, shoot puternic prin surpriză *Reto Delnon:* 2—2. Min. 18.30: Schubiger înscrie, dar goalul nu este recunoscut. Min. 19: *Heavern* stabileşte scorul reprizei: 3—2. Toate cele 5 goaluri au fost rezultatul unor acţiuni individuale surprinzătoare, iar nu în urma unor combinaţiuni. Portarul american s'a făcut remarcat printr'un calm... englezesc, pe cât de bine apără.

Repriza III-a 1:1

Incepe prin atacul Rousseau-Grant care sunt opriţi de Trapp care contra atacă. dar este lovit şi cade. Min. 5: fraţii Delnon combină splendid, mai ales Reto — cel mai rapid dintre ei. — Jocul devine mai frumos, iute şi dur. Min. 5.20: Reto Delnon şi Gebli Polter sunt opriţi în atac, dar în min. 6: Ulrich Polter *marchează surprinzător dela 5 metri, profitând de neatenţia americanilor. Se remarcă tânărul Trepp care, după Schubiger, pare cel mai bun elveţian. Primul elveţian eliminat: Boller, în min. 6.30. Avantaj pentru americani care joacă cu un om în plus. Min 7: Trepp opreşte dificil un atac american. Elveţienii contra atacă, dar apărarea americană este foarte dură. Lack şi Vertier sunt eliminaţi în min. 8.20. Min. 11: Otmer Delnon este lovit şi îşi acoperă faţa însângerată. Apoi, min. 11.30: Ulrich Pottera este eliminat*

(Continuare în pag. 3)

Un as al crossei: Drobny

Echipa Continentului va fi cunoscută la 24 Martie

ZUERICH, 16. — Comitetul director al Federaţiei Internaţionale de Football Asociaţie (F.I.F.A.) s'a întrunit în şedinţă specială şi a hotărît să se întrunească din nou în ziua de 24 Martie la Paris, când vor fi selecţionaţi cei 15 jucători din care se va forma echipa Continentului.

Belgia-Elveţia la basket

Matchul de basket-ball disputat la Bruxelles între selecţionatele Belgiei şi Elveţiei a revenit primei formaţii cu scorul de 35-22 (17-8).

La Geneva s'a desfăşurat o cursă internaţională de ciclocross, pe distanţa de 22 km.

S'au clasat în ordine:

1. Robic Jean (Fr. 1 oră 2 min. 9 sec.
2. Rondeaux (Fr.) 1.2.11.
3. Ambron (Fr.) 1.2.14.

POPA ŞI CHIRIAC au plecat eri

Plecarea primilor trimişi în Franţa ai sportului românesc a avut loc eri. Iniţiativa ziarului nostru a fost însoţită de unanima aprobare a sportivilor români.

Misiunea lor e grea pentrucă boxul francez s'a afirmat în ultimul timp ca fiind cel mai bun de pe continent. In special categoriile înăuntrul cărora vor boxa reprezentanţii noştri abundă de boxeuri de valoare. Campionii acestor categorii sunt şi campioni europeni.

Theo Medina, Robert Villemain sunt astăzi boxeurii cei mai cotaţi din Europa şi vor fi poate adversarii lui Chiriac şi Popa.

Fără îndoială Chiriac şi Popa sunt astăzi cele mai bune produse ale boxului nostru, oameni cari prin valoarea şi talentul lor, se apropie de clasa viitorilor lor adversari.

Deci Popa şi Chiriac vor servi drept etalon al boxului nostru.

Cei doi Ion îşi vor apăra cu dârzenie şansele, încercând să ducă la victorie culorile noastre — Au promis-o tuturor sportivilor români — cari îi însoţesc cu gândul şi inima — şi se vor ţine de cuvânt.

Ziarul nostru le urează un cald: SUCCES!

UN IMPOSTOR ŞI... CRIZA DE HÂRTIE

Este cel puţin curioasă atitudinea şi spaţiul pe care — cu o largheţă surprinzătoare — îl acordă dela un timp încoace, o parte din presa noastră, diferitelor „ascensiuni" şi întâmplări mai mult sau mai puţin senzaţionale ale unui ratat pugilist român care e în cursul unei aventuroase croaziere peste hotare.

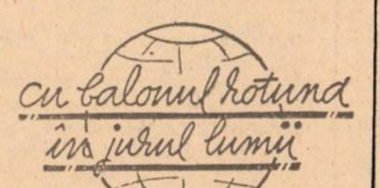
In coloanele rubricilor de sport ale acestor cotidiane, se răsfaţă sub mari titluri peste pagină un material insipid, care nu are nicio contigenţă cu sensul şi cuprinsul noţiunii de **sport**, ci reprezintă o reclamă care nu interesează pe nimeni şi care ar putea constitui — cel mult — o invitaţie la aventuri.

Este desigur interesant şi semnificativ amănuntul, că în aceleaşi coloane ospitaliere care primesc să desvălue până şi unele aspecte particulare fără valoare pentru cetitori, nu s'a scris niciun cuvânt despre rezultatele tehnice ale acestui impostor, care angajează inconştient prestigiul ţării şi care a fost scos din luptă de un ananim pugilist de mâna a treia, într'o banală şi periferică reuniune.

Când coloanele acestor rubrici, ar putea fi infinit mai bine folosite, tratându-se probleme generale sau specifice ale sportului românesc, soiul acesta de publicistică senzaţională şi lipsită de orice interes, poate caracteriza un om, o mentalitate. Şi atunci sistemul repugnă iar adevăraţii sportivi vor trage ei singuri concluziile.

Pe criza aceasta de hârtie, e un mare păcat să se îngădue risipirea în coloane a unui material lipsit de orice interes pentru sportul românesc.

Gh. Russu

● **Footballul face parte, în Italia din viaţa de toate zilele. Togliatti, leaderul politic, conducătorul proletariatului italian este un pasionat al sportului cu balonul rotund. Deşi neagă faptul, Togliatti este un suporteur credincios al Juventusului, dar nu iubeşte deloc Bologna.**

— Ce-a făcut Bologna? a întrebat acum câtva timp pe un ziarist, prieten.

— A pierdut la Roma.

Togliatti surâse fericit ca după un succes electoral.

● Apropos, de matchurile jucate pe ger. In 1929, prin Ianuarie, s'a disputat la Hamburg un match interregional, la o temperatură de 30 grade sub zero. Partida a fost oprită cu 20 minute înainte de sfârşit, cea mai mare parte din jucători având mâinile şi urechile îngheţate.

Mai mulţi au fost transportaţi la spital, şi un oarecare număr de spectatori — din cei 2000 — luară acelaş drum. Cât despre arbitru, ceeace deveni, analele epocii nu ne spune.

● In Italia, sume considerabile sunt puse în mişcare în fiecare săptămână prin concursurile de pronosticuri, mari averi născându-se săptămânal din acest fapt.

Jucătorii pretind o parte din sumă, pretinzând că aceasta se practică pe socoteala lor. Este vorba ca să se ridice o cotă din aceste concursuri, cotă ce va fi vărsată unei casse de asigurări pentru jucători.

LA NEW-YORK, RUNE GUSTAFSSON riscă să fie învins de oameni mai slabi ca el

Cunoscutul campion francez, Marcel Hansenne, care invitat fiind în America anul trecut, a suferit trei înfrângeri pe distanţa de o milă, explică în rândurile de mai jos — cauzele insucceselor europenilor pe pistele din U.S.A.: „Iarna trecută, după ce am fost pentru a treia oară învins, ziariştii americani m'au întrebat asupra ce părea să mă handicapeze cel mai mult, la Madison Square Garden; pista de lemn, cele 22 turnante pe o milă, fumul a 15.000 ţigări sau muzica swing, cari răpeau efortului toată puterea?

Le-am răspuns: „Toate acestea la un loc, mai mult decât Leslie Mc. Mitchell..." Desigur, ambianţa cu totul specială a lui Madison, pista pe care o părăseşti cu picioarele însângerate, demoralizează dela început pe europeanul zăpăcit.

Dar aceasta nu este chiar atât de grav. Adevăratul necaz, este acela, că sosind la New-York cu câteva zile numai înainte de prima competiţie, te găseşti aruncat fără pregătire în picioarele unor oameni decişi, cari au două luni de antrenament sever şi verificaţi în două sau trei reuniuni pregătitoare.

Ori, este vident că în Ianuarie, forma atleţilor europeni lasă mult de dorit. Ei nu dispun de nicio pistă acoperită. In afară de aceasta, sezonul de vară, lung până la sfârşitul lui Octombrie (spre deosebire de Iulie—August în America) le impune o vacanţă prelungită de unde ies deodată; pentru a participa la o competiţie (exemplul de faţă), fără a avea un răgaz spre a se pregăti. Astfel maghiarul Szabo a fost depăşit dela primul tur (145 m. Germanul Peltzer era cât p'aci să fie depăşit cu un tur. Iar celebrul Gunder Haegg, a fost învins serios.

Dacă anul trecut, am putut să mă apropii progresiv de Mac Mitchell — 75 m., 15 m. şi apoi 2 m. ultima oară, aceasta se datoreşte faptului că eram în formă ascendentă.

Runé Gustafsson, mai prudent, a sosit la New-York cu o lună înaintea debutului; şi totuşi nu a fost suficient? Deşi cred că suedezul mai poate scoate încă rezultate bune".

Cinci albi şi un negru contra lui Rune Gustafsson

In afară de vizita celebrului Rune Gustafsson în U .S. A. şi-a făcut reintrarea pe pista acoperită, popularul pastor Gil Dodds.

Pe lângă aceştia va mai participa şi negrul Frank Dixon, demobilizat de un an şi care vrea să-şi reia locul ocupat în 1943, în mod strălucit.

CONDIŢIUNILE de admitere la şcoala de gazetari sportivi

Se reaminteşte doritorilor de a urma şcoala de gazetari sportivi ce va începe activitatea la 1 Martie a. c., condiţiile de înscriere:

Vor participa 30 elevi, băeţi şi fete, între 15—25 ani; 15 elevi ai şcoalelor secundare şi 15 dintre muncitori sindicalişti.

Elevii şcoalelor secundare se vor prezenta la Resortul şcolar O. S. P., din str. Belvedere 6 et. 4, zilnic între orele 11—12, unde se vor înscrie sau se vor prezenta la profesorul de educaţie fizică al şcolii din care fac parte.

Muncitorii şi ucenicii se vor înscrie la Resortul sindical O.S.P., Comisia centrală sportivă din C. G.M. din str. Wilson (la d. Russu), cu recomandarea comitetului sindical al întreprinderii unde lucrează.

Toţi cei înscrişi vor da examen de admitere.

Cursurile se vor ţine la liceul Gh. Lazăr în zilele de Luni, Marţi, Joi şi Vineri între orele 6,30—8,30 p.m.

Miercuri şi Duminică se vor face lecţii practice pe teren.

O carte apărută la timp
Virgil Mazilu: „PROBLEMELE ANTRENAMENTULUI SPORTIV"

MOTTO:
„Lupta pentru performanţă este o armă cu două tăişuri. Fără iscusită îndrumare, antrenamentul este cel mai aprig duşman al sănătăţii".
Prof. VIRGIL ROŞALA

Deşi numără câteva decenii de activitate, sportul românesc continuă să trăiască într'o atmosferă de primitivism, încătuşat de prejudecăţi şi lipsit de o bază ştiinţifică. Imaginaţia, scornire subiectivă, primează deci asupra raţionalului, iar hazardul asupra faptelor ce se cer logic, impuse. Luminile lipsesc şi sportului din România, ca şi atâtor altor ramuri de activitate, despicătorile de orizont rămânând doar figuri de stil, de întâlnit între paginile cărţilor, mirosind aidoma florilor presate, uitate de vreme.

Problematica sportivă a rămas cu atât mai confuz-problematică, atunci când cercetarea dorea să descopere adevăruri, la capitolul, atât de preţuit şi — vai — atât de românesc nepreţuit, al problemelor antrenamentului. Instructorii sau antrenorii nu cunoşteau nimic valabil, deoarece nu existau cărţi de specialitate, iar cărţile de specialitate era inutil să apară, pentru oameni care nu le-ar fi acordat nici o înţelegere. Căci fiecare avem în noi, egoismul supremaţiei experienţei personale. Reţineţi, a „experienţei personale". Oricât de palidă valoare ar putea afişa aceasta şi oricât ar suna de gol, când am ciocăni-o, din periferie, cu osul degetului.

Iată dece, presupunând că, în deplină cunoştiinţă a acestei stări de lucruri şi hotărâţi să rupem tradiţia găunoaselor orgolii, ar exista dorinţa de a dibui, drumul adevărului, ne-a produs o mare bucurie, apariţia de subt tipar, a primei lucrări pe care un profesor la Academia Naţională de Educaţie Fizică, a scris-o special, pentru marile masse sportive.

Speranţele bucuriei noastre bineînţeles, s'au arătat a fi pe deplin justificate. Căci, răsfoind şi stăruind apoi, asupra „Problemelor antrenamentului sportiv", am recunoscut în aceste pagini, sfaturile de care toţi — fără excepţie — toţi sportivii români aveau nevoe. Un preţios mănunchiu de îndrumări, mai preţios decât oricare alte date pur technice, şi o concepţie de pregătire în vederea stabilirei performanţei, adaptată mediului şi temperamentului românesc, iată marile merite ale d-lui prof Virgil Mazilu, şeful de lucrări al Catedrei de Gimnastică şi Technica Educaţiei Fizice, la Academia Naţională.

Autorul are în plus, darul de a expune documentăriile ştiinţifice pe înţelesul oricui şi de a definii noţiunile, cu o claritate şi totuşi o justeţe, care impresionează.

După Domnia-Sa, „antrenamentul este o pregătire sistematică a corpului, făcută cu scopul de a mări rezistenţa organică la efort şi a perfecţiona funcţionările lui, în vederea obţinerii performanţei", „gimnastica, un ansamblu de mişcări corporale studiate, a căror formă, durată de execuţie, intensitate şi ritm, urmăresc constant un efect fiziologic", iar „repaosul, perioada de timp necesară organelor pentru a repara pierderile suferite din

Clement Baciu

(Continuare în pag. 3)

Tribuna noastră

Scorul exagerat cu care România a fost învinsă de Cehoslovacia la Campionatele Mondiale de Hockey pe ghiaţă, dela Praga a surprins şi fără îndoială nu a lipsit zâmbetul ironic al celor neiniţiaţi asupra potenţialului pe care-l reprezintă hockeyul românesc. Am afirmat în coloanele acestea că mergem la Praga nu pentru performanţă ci pentru ca jucătorii noştri să se adapteze noului regulament şi să înveţe lucruri noui dela maeştrii hockeyului mondial.

Nu suntem de clasă europeană fiindcă pentru hockey au existat întotdeauna condiţii vitrege.

Intâi lipsa unui patinoar artificial, măcar a unui singur patinoar a împiedicat talentele noastre în această ramură de sport să poată patina 3—4 luni continuu.

Pe răposatul Oteteleşanu, şi-au găsit acces câtiva inşi, alcătuind o castă a hockeyului într'o echipă care voiaja destul de des şi care rareori primea un element, două care se reliefau.

Popularizarea hockeyului?

Nici gând.

Apoi a venit perioada de restrişte, de greu război, de dezastru european.

Hockeyul a rămas uitat.

In situaţia, când ţara toată accelerează ritmul reconstrucţiei, patinoarele artificiale nu au putut fi încă realizate.

Echipa României a patinat de câteva ori, atât cât a permis frigul, a susţinut câteva matchuri, şi la Praga îşi va îmbogăţi cunoştinţele jucând 7 matchuri internaţionale.

Am fost învinşi sever de Cehoslovacia.

Dar această ţară este prima în hockeyul european şi probabil campioana mondială.

Belgia a fost învinsă cu 24-1, Statele Untie cu 13-1.

Atât cât au putut jucătorii noştri au făcut o partidă eroică, menţionată chiar de comentatorul postului de Radio Praga.

Infrângerile nu sunt desonorante.

Sport nu înseamnă numai decât victorie.

România la Praga va pierde matchurile însă jucătorii ei se vor reîntoarce cu multe învăţăminte.

Şi acesta din urmă este scopul final al deplasării.

Comentariile unui an trecut
Cele mai bune rezultate româneşti la 200 m. plat

Prezentăm astăzi comentariile celor mai bune performanţe româneşti, ale anului trecut, de cursele de 200 m. plat care aufost în ultimii ani alergări de concurs destul de neglijat programate doar de câteva ori, în cadrul programului concursurilor mari, ele nu au oferit suficiente prilejuri atleţilor noştri, de a-şi realiza performanţele optime. Astfel se explică dece Ion Moina, alergător de 10 s. 4 pe 100 m., şi unul dintre cei mai buni sprinteuri din lume la această probă, nu a realizat pe 200 m. decât 21 s. 9, care nu-l clasează nici printre primii zece din Europa. Şi tot astfel se explică, neomogenitatea rezultatelor. Dela 21 s. 9 se sare la 22 s. 6, iar al zecilea, după cum ne va arăta tabelul de mai jos, nu are decât 23 s. 9, ceea ce este foarte slab.

Ion Moina („U") 21 s. 9.
Eugen Lupşa (El.) 22 s. 6.
Ion Zenide (ACR) 22 s. 7.
Gherghely (Ferar) 22 s.8.
Cincheza (St. R.) 23 s. 2.
Enea Ghiuriţa „U") 23 s. 2.
Gh. Buzescu (ACR) 23 s. 4.
Ioan Wester (St. R.) 23 s. 7.
Virgil Ludu (ACR) 23 s. 8.
Temmessy (Esta-Sun) 23 s. 9.

Trecând la comentariile individuale, trebuie să remarcăm o serie întreaga de fapte.

Ion Moina: *din cauza rarei programări a probei, a fost pus în imposibilitatea de a-şi demonstra superioritata europeană, aşa cum antecedenţele şi calităţile sale actuale ar fi impus-o.*

Eugen Lupşa: *neantrenat suficient pentru această probă, din cauza unei leziuni de menisc, care nu-i permite eforturi continui, a realizat 22 s.6 la Tirana, când a alergat, pentru prima oară în tot cursul anului, 200 m.*

Ion Zenide: *insuficient pregătit, a realizat 22 s. 7 cu ocazia unui concurs regional. Cu un antrenament serios, aceristul poate redeveni atletul de 21 s. 6.*

Gherghely: *cu suficiente calităţi, tânărul clujean va progresa, fără îndoială, anul acesta. Aşteptăm plini de curiozitate să vedem dacă va reuşi să depăşească pe vreunul din cei dinainte.*

Cincheza: *element foarte talentat, cu o pregătire srioasă, poate realiza lucruri frumoase. Cu condiţia de a munci metodic şi continuu.*

Enea Ghiuriţa: *aaruncat în acest clasament de o performanţă întâmplătoare, clujeanul nu reuşeşte să ne dovedească, decât că are o viteză destul de bună, pentru a fi capabil de mari performanţe la lungime.*

Gh. Buzescu: *cel mai tânăr şi mai serios pare-se, dintre cei tineri, ne lasă să întrevedem prin cele 23 s. 4, ale anului trecut, rezultate cu mult mai bune, în anii ce vor veni.*

Westner: *pasionat şi uneori perseverent, stadistul ne poate aduce surprize în viitor.*

Cronicar

(Continuare în pag. 3)

Şcoala şi educaţia fizică (III)

de E. HORN

In cele două părţi precedente am arătat situaţia educaţiei fizice în şcolile noastre şi felul cum este privită această problemă în anumite ţări mai avansate. Astăzi vom vorbi despre sportul şi educaţia fizică în şcolile Uniunii Sovietice, care în această privinţă este cea mai avansată din lumea întreagă, reuşind să realizeze un sport de massă de asemenea amploare cum nu există nicăeri şi unde totuşi după spusele marilor conducători de stat sovietici, mai este enorm de mult de făcut. Aceste date fiind foarte instructive deaceia am ţinut să le redăm aici.

Educaţia Fizică în URSS începe încă dela grădiniţele de copiii. Copiii sunt aduşi dela 3—8 ani în şcoli infantile unde învaţă jocuri şi exerciţii fizice potrivite vârstei lor.

Primele 4 clase ale şcolii de 10 ani din URSS, corespund claselor primare dela noi. Aici se fac 2 ore obligatorii pe săptămână cursuri de educaţie fizică. Zilnic de dimineaţă se fac 15 minută mişcări gimnastice şi zilnic în timpul recreaţiei de 35 minute se fac jocuri. Chiar în timpul orelor de curs teoretic se fac câteva minute de mişcări. Lângă şcoli se înfiinţează cercuri şcolare sportive. In acelaş senz se continuă în clasele mai mari cu 2 ore de educaţie fizică săptămânale. până în clasa 3 şi 2 (clasa 4 şi 5 de liceu la noi) când se fac 3ore şi în clasa 1-a (clasa 6-a la noi) când se fac 4 ore săptămânale de educaţie fizică şi de sport.

Universităţile au şi ele cursuri de educaţie fizică şi de sport obligatorii şi deosebit de intens se lucrează în asociaţiile sportive studenţeşti, consacrându-se zilnic un timp mai scurt educaţiei fizice şi antrenamentelor metodice.

Şcolile au la dispoziţie curţi spaţioase şi parcuri sportive. In afară de oraşe se înfiinţează baze de excursii pentru elevi. In 1945, 12.000.000 de copii şi-au petrecut vacanţa în tabere de vară bine utilate.

Elevii având un talent remarcabil pentru sport sunt strânşi în Şcolile aşa zise sportive, unde pe lângă cursurile teoretice obişnuite se ocupă mult mai intens de sport, pregătindu-se pentru cariera de instructor sau profesor de educaţie fizică.

Sunt 300 de astfel de şcoli cu 40.000 de elevi.

In URSS au fost în anul 1946 circa 100.000 de şcoli de tot felul, fiecare având personal didactic bine pregătit pentru predarea educaţiei fizice.

In URSS există 9 institute superioare de educaţie fizică cu cursuri de 4 ani, de unde studenţii ies profesori şi pot obţine pe baza unor lucrări de specialitate titlul de doctori după încă 3 ani de studii. Există 39 şcoli technice de sport, de unde elevii ies după 2 ani instructori sau

(Continuare în pag. 3)